

	wersta.	Pihkwa te.	wersta
Neuermüli	14 $\frac{1}{2}$	Kulbi jamast	
Riga	11	Pipfi	21 $\frac{1}{2}$
Wolmrift Perna.		Mönniste	24 $\frac{1}{2}$
Wolmrift om		Sanna	28 $\frac{1}{2}$
Ranjo	23 $\frac{1}{2}$	Wörro	29
Ruhja	22 $\frac{1}{2}$	Wassfelina	27 $\frac{1}{2}$
Moisefüllä, ehk Laatre	21 $\frac{1}{2}$	Perferi	16 $\frac{1}{2}$
Killingi	25 $\frac{1}{2}$	Tšporsti	21
Surri	19 $\frac{1}{2}$	Korli	17
Perna	18 $\frac{1}{2}$	Pihkwa	18

Abi-elo.

Abi-elo om Jumalast säetu nink saadap ilmliko hääd nink igawest hääd edesi, kui tema Jumala meele pärast peetas. Ent kui tema halwaste peetas, sis rikup tema ilmliko ello ära, nink wõip ka henge hukä saata. Ke sääratsid asju tähele panep, se wõip seda ka maa-rahwa sean ega-päiwa näta, määratse suure risti nink waiwa al mitma inemise abi-elun elawa, nink kuis se kallis Jumala ande patatside inemiste läbi raisatas nink narritas. Kui abi-elo hukä lät, sis omma abi-elo-rahwas ifs esi kõwera; ent kui nema tahtwa, sis wõiwa nema Jumala abiga ka hukä-lännu abi-ello jälle paranada nink kõrda saata. Se man om ennege waja, et ega-üts opis tundma, kost se wiga tulep. Kui se ennege käen om, sis om ka abi-meess lähkün.

Kui Kalender kii-fugust opust annap, mink läbi tema maa-rahwale tahap tullu saata, sis wõip tema ka abi-elust mõnda sõnna kuulutada, nink pakup rahwale temma-haawa, mes siin alan om lugeda.

Pere-meess oli jo wanas jäänu, nink es jõwwa enam maija pidada. Kui pere-naine warre hauda panti, sis wana-meess ollew halufaste iknu nink ütelnu: Önnis-tegija, te mulle ka asend walmis; ma ei masa

ilman midake enam nink tahas magama minna. Pärast seda ei ole tema ka tarest palju usse saanu nink maja hool kii poja pääle jäänu, ke noor pois-meess oli. Ent kui maja tallitus peap häste kõrda minema, sis olgo tubli pere-naine majan. Se oli noorel mehel Jaanil ka tijo pärast, selle oli tema sis ka ütele nink tõisele poole kaenu, kas ta tütarlaste sean säärast peas löidma, ke tälle abi-kaafas nink esa-majale pere-naises kõlbas. Mõisa haina man oli tütar-latsi suur hull koon olnu, nink kui tema silm oli johtunu üte pääle sadama, ke fige-usinamb oli olnu haina wõtman, sis oli tütrik wääga häbendanu, nink palge oli täl kii werewas jäänu. Sest päiwast halgati se tütrik Jaanile ifs meelde, kui tema se pääle mõtel, et waja om naist wõtta. Nink kui tema teda weel tõist-körda nink kolmat-körda oli nännu, sis saije peake nõuw walmis, seda-samma tütrikut kostida. Wana esa önnist poja ete wõtmist, sõbra nink hõimlase kitiwa seda tütrikut, tütriko wanemba wõtiwa kostlast wasta nink wiina joodi ära. Säetu päiwal lätsiwa Jaan tiifoga märssa-kooli lugema, wõtiwa sõameliko tähele-pane-misega kuulda, mes koolin opati, nink tündsiwa äraminnen ome sõamid palawat Jumalat wasta nink tõine tõist wasta säärastest armust, mes sugulik om igawetses elus. Kolm nädalat pääle to saije neide leping Jumala koan kiige kogoduse een pühendetus nink kinnitetus, nink kui nema altri een saisiwa tõine tõise kät ümbre-wõten, sis mõtliwa mõlemba nink mõtlewa ka parhilla weel, et neil kallimbat hääd nink suurembat õnne ei wõdi olla ilmlikun assun, kui seda, et nema abi-elo-rahwas omma koku laulatetu, nink et keake neid ei wõdi lahutada. Jaan tiifoga omma abi-elun üts iho nink üts heng, üts meel nink üts süda. Ütelisi nema nägema hommogul päiwa nõsewat, üteli si nema pidawa palwust, üteli si wõtiwa nema leiba,